

вписуватися в архітектурний ансамбль вулиці чи площі. У готелів «***» певному архітектурному стилю повинен відповідати головний фасад. Категорії «****» та «*****» повинні мати усі фасади, що відповідають певному, чітко вираженому архітектурному стилю; у випадку реконструкції будинку, який є історико-архітектурною пам'яткою потрібно зберегти початковий вигляд фасадів, фресок, вітражів.

Сучасний замовник може суттєво впливати на формування структури готельного комплексу у конкретному випадку. Відповідно до їх категорії, функції та послуги готелю не можуть бути зменшені. Але збагачення функцій готелю (готельного комплексу) може відбуватися за рахунок залучення до його складу груп приміщень, що типологічно відносяться до інших категорій. Так, відповідно до спеціального завдання, до сучасних готельних комплексів різної місткості та призначення можуть бути додані: розвинений блок приміщень спортивного призначення; група приміщень спеціального лікувального призначення; розширений склад приміщень торгівельно-офісного центру тощо. Ділянки готельних комплексів, в залежності від розташування, також можуть виконувати дещо розвиненіші функції ніж їх закладено у відповідну категорію: історико-культурні, спортивно-розважальні, оздоровчі тощо.

Література

1. С.И. Пищова. Роль архитектуры в формировании имиджа гостини – Туризм и культурное наследие. Межвузовский сборник науч. Трудов. Вип.1. Москва.
2. С.В.Кролевец. Рекомендации по проектированию гостиниц малой вместимости – ЦНИИСП жилища, 1982, Москва.
3. А.Л.Гельфонд. Архитектурное проектирование общественных зданий и сооружений. – Москва, Стройиздат, 1985.
4. Ю.Г. Репін. Унікальне та ординарне в архітектурі – Київ, «Фенікс», 2007.

Аннотация

В статье представлена базовая современная классификация гостиничных комплексов, представлены сведения о возникновении гостиниц.

Ключевые слова: гостиница, гостиничный комплекс, типы и классификация гостиниц.

Annotation

The article says about basic modern classification of hotel complexes, information about the origin of hotels is presented.

Key words: hotel, hotel complex, types and classification of hotels.

УДК 725.711.55

М. О. Руденко,

*аспірантка кафедри дизайну архітектурного середовища
Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка*

ПРИНЦИПИ АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ГРОМАДСЬКИХ БУДИНКІВ І СПОРУД, СФОРМОВАНИХ НА ТЕРИТОРІЇ РЕКУЛЬТИВОВАНИХ КАР'ЄРІВ

Анотація: у статті визначаються п'ять основних принципи архітектурно-планувальної організації громадських будинків і споруд сформованих на території рекультивованих кар'єрів.

Ключові слова: принцип, антропогенне середовище, кар'єр.

Постановка проблеми. Інтенсивний розвиток гірничовидобувної промисловості, збільшення обсягів видобутку корисних копалин призводить до порушення і неможливості використання значних земельних площ як у містах, так і поза ними. Чимало земель у центральних частинах міст та за їх межами стають непридатними під будівництво, організацію рекреаційних зон, тощо. Ідея використання під будівництво рекультивованих територій набуває поширення у сучасній архітектурі, тому необхідність аналізу та подальшої розробки принципів архітектурної організації будівельних об'єктів на порушених територіях набуває актуальності.

Аналіз публікацій. Різними аспектами архітектурного проектування та будівництва на порушених територіях займались: І. В. Лазарева, Г. В. Тищенко, Ю. А. Бондар, О. В. Чемакіна, та ін. Питання містобудування та екології міста вивчені в роботах А. Е. Гутнова, Н. С. Краснощекова, А. Н. Тетіора.

Формулювання цілей статті. Визначити основні принципи архітектурно-планувальної організації громадських будинків і споруд, сформованих на території рекультивованих кар'єрів.

Виклад основного матеріалу. Визначення принципів архітектурно-планувальної організації громадських будинків і споруд на території рекультивованих кар'єрів потребує урахування наступного ряду аспектів:

— містобудівний: впровадження ефективного використання міської території, збереження архітектурної цілісності міста та ліквідація непридатних для будівництва територій;

— екологічний: поліпшення екологічного стану території міста, забезпечення екологічного захисту територій від шкідливих факторів, збереження природних ресурсів і т.д. [3];

- соціальний: забезпечення мешканців міста місцями громадської активності;
- ландшафтний: забезпечення реновації порушених територій [7];
- інженерно-технічний: відновлення мережі міського транспорту та інженерних комунікацій.

При характеристиці різноманітних систем принципи відображають суттєві характеристики, що відповідають за правильне функціонування системи, без яких вона не виконувала б свого призначення [1]. Опіраючись на вимоги, фактори впливу на систему, теоретичну модель можна виділити основні принципи формування громадських будинків в споруд в умовах складного штучного рельєфу.

Для проблеми, що розглядається було виділено п'ять основних принципів: функціональної доцільності, раціонального використання територіального ресурсу, екологічної стійкості, соціально-економічної доцільності, взаємодії з антропогенним та природнім середовищем. Ці принципи можна розглядати, як задачі, поставлені перед архітектором, кожна з них відіграє роль у формуванні об'єкта [5].

Принцип функціональної доцільності сформовано на основі аналізу досвіду та тенденцій проектування громадських будинків і споруд в умовах складного штучного рельєфу. Він передбачає раціональний вибір функції, яка планується надаватися території [8].

Це стосується і вибору типу рекультиваци: сільськогосподарського, рекреаційного, природоохоронного або будівельного напрямку. У разі звернення до будівельної рекультиваци, під цей принцип також підпадає вибір типології будівлі, яка планується до будівництва.

Принцип раціонального використання земельного ресурсу розглядає кар'єр як порушені території, що розривають внутрішні транспортні зв'язки та містобудівну цілісність міста. Він передбачає першочергову забудову на території міського центру та під центрів, далі – периферії, стосовно ж замських територій, то будівельна рекультиваци не завжди є доцільною для них. Основа даного принципу – включення до міських територій порушених земель, що призведе до покращення функціонально-планувальної структури міста.

Принцип екологічної стійкості набуває все більшої популярності серед усіх сфер будівництва. Він передбачає застосування екотехнологій у запроектованому будинку, а саме – прийомів планування сонячного дому, використання відновлюваних джерел енергії, місцевих матеріалів, обваловка північної сторони будівлі матеріалами з відвалів, використання озеленення та ін. [2]. За мету ставиться покращення екологічного стану міста, захист території

від шкідливих природних та антропогенних чинників: різних типів ерозії, порушення цілісності біосистем, тощо [9].

Принцип взаємодії з антропогенним та природним середовищем полягає у гармонійному вписанні будівлі у порушені території: відновлення природних ресурсів і разом з тим розширення антропогенної структури [6]. Принцип звертає увагу на необхідність враховувати вплив виробництва на навколишнє середовище, не допускати перевищення порогів стійкості екологічних систем, щоб не викликати незворотних процесів у природі, здатних призвести до її деградації.

Принцип соціально-економічної доцільності полягає у вивченні особливостей попиту у сфері послуг, які планується надавати для запобігання зниження економічної ефективності будинку чи споруди. Функціонально-просторова організація будівлі повинна відповідати соціально-економічним вимогам для запобігання дострокового старіння будинку. Відміни в характері способу життя, функціонування та розвитку господарства в межах однієї країни обумовили проблему її поділу, районування.

Економічний і соціальний розвиток - це процес, спрямований на раціональне використання місцевих природних і трудових ресурсів, ефективний розвиток економічного потенціалу певної території, розвиток соціальної інфраструктури, сфери послуг для населення, виробництво товарів народного споживання, забезпечення охорони навколишнього середовища. Системний економічний і соціальний розвиток спрямований на досягнення економічної і соціальної ефективності, передбачаючи підвищення продуктивності суспільної праці, виробництво продукції з найменшими затратами, підвищення життєвого рівня населення. Отже, необхідним є врахування потреб різних соціальних груп суспільства для розуміння доцільності будівництва а даному регіоні, вигода від такого будівництва (рис. 1).

Висновок. При визначенні основних принципів необхідним є врахування вимог, що ставляться до системи, факторів впливу на неї, теоретичної моделі та приведення ряду аспектів.

У статті визначено наступні принципи: функціональної доцільності, раціонального використання територіального ресурсу, екологічної стійкості, соціально-економічної доцільності, взаємодії з антропогенним та природним середовищем.

Ці принципи можна розглядати, як задачі, поставлені перед архітектором, кожна з них відіграє значну роль у формуванні будівельного об'єкта.

ПРИНЦИПИ	ОСОБЛИВОСТІ
ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ДОЦІЛЬНОСТІ	Відповідність функціональної спрямованості освоєння порушених територій до містобудівних та природно-кліматичних факторів.
РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНОГО РЕСУРСУ	Підвищення ефективності функціонального використання порушених територій шляхом реалізації її містобудівного потенціалу і потенціалу її містобудівних зв'язків. Вдосконалення функціонально-планувальної організації міста на основі включення в неї порушених територій.
ЕКОЛОГІЧНОЇ СТІЙКОСТІ	Поліпшення екологічного стану території міста, забезпечення екологічного захисту територій від шкідливих чинників. Збереження природних ресурсів, реновація порушених територій та ін.
ВЗАЄМОДІЇ З АНТРОПОГЕННИМ ТА ПРИРОДНИМ СЕРЕДОВИЩЕМ	Вдосконалення функціонально-планувальної організації міста шляхом включення в неї порушених територій; в тому числі в систему міських центрів, рекреаційних зон, тощо.
СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНОЇ ДОЦІЛЬНОСТІ	Економічне та соціальне обґрунтування застосованих способів рекультивації у даній ситуації. Вирішення проблем соціального та економічного характеру на міському рівні.

Рис. 1 Принципи проектування громадських будинків в умовах складного штучного рельєфу

Література

1. Блауберг И. В. Становление и сущность системного подхода / И. В. Блауберг, Э. Г. Юдин // – М.: Наука, 1973. – 271 с.
2. Вязовская А. В. Теория освоения архитектуры ландшафтом / А. В. Вязовская / Международная научно-техническая конференция студентов: Сборник докладов (15-19 марта 2010 г.) / Моск. Гос. Строит. Ун-т. – М.: МГСУ, 2010. С. 208 - 212.
3. Гозак А. П. "Культурная экология" Реймы Пиетили. / А. П. Гозак // — М.: Стройиздат, 1983. — С. 104 - 115.
4. Крупеников И. А. Некоторые проблемы рекультивации земель (создание новых культур ландшафтов) / И. Крупеников, А. Холмецкий// — М.: Знание, 1999. — 48 с.
5. Лаврик Г. И. Методологические основы районной планировки. Введение в демоэкологию: учебник: допущено УМО / Г. И. Лаврик. – Белгород: ОАО «Белгород. обл. тип.», 2007. – 116 с.

6. Мамаєва Є. Т. Рекультивация міських земель, порушених будівництвом на Уралі / Є. Т. Мамаєва // Екологічні аспекти оптимізації техногенних ландшафтів. – Свердловськ: УНЦ АН СРСР, 1984 – С. 57 - 62.
7. Саймондс Джон Ормсби. Ландшафт и архитектура / Джон Ормсби Саймондс // – М: Изд-во литературы по строительству, 1965 г., 193 с.
8. Сухова С.В. Многофункциональные городские объекты на историко-промышленных территориях (на примере центральной части г. Нижний Тагил Свердловской области) / С. В. Сухова, Н. А. Усик // [Электронный ресурс]: – Режим доступа: http://archvuz.ru/2010_22/49.
9. Щербань В. К. Ландшафт и архитектура города / В. К. Щербань // — К. : Будівельник, 1987. — 87 с.

Аннотация

В статье определяются пять основных принципов архитектурно-планировочной организации общественных зданий и сооружений, сформированных на территории рекультивированных карьеров.

Ключевые слова: принцип, антропогенная среда, карьер.

Abstract

This article presents five basic principles of civil buildings and structures that formed on the territory of reclaimed quarries architectural –planning organization.

Keywords: principle, the built environment, the quarry.

УДК 725.8.012 (045)

А. В. Хмельницька

аспірантка кафедри АПЦБіС,

Київський національний університет будівництва і архітектури

МІСЦЕ КУЛЬТУРНО-ВИДОВИЩНИХ ЦЕНТРІВ В СУЧАСНІЙ ЗАРУБІЖНІЙ І УКРАЇНСЬКІЙ АРХІТЕКТУРНІЙ ТИПОЛОГІЇ

Анотація: в статті розглядаються культурно-видовищні центри, як перспективний тип сучасних закладів культури, їх основні структурні елементи, проведено порівняльний аналіз діючих нормативних документів України і РФ, а також наукових і інших джерел з метою визначення місця культурно-видовищних центрів в сучасній зарубіжній і архітектурній типології.

Ключові слова: громадські будівлі, заклади культури, культурно-видовищні центри, архітектурна типологія